

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 152**

din 14 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. III pct. 1, 5 și 6 din ordonanță, ale Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor articolului unic pct. 6 și 8 din lege, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 50 pct. 1 și 5 din ordonanța de urgență și ale Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III (inclusiv pct. 1, 5 și 6) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, inclusiv pct. 6 și 8 din lege, art. 50 (inclusiv pct. 1 și 5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, a Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Agroalim Distribution — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.228/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 268D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Peggy Suica Neagu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, răspunde, pentru partea Consiliul Concurenței, Iulia Dăscuțu, inspector de concurență, din cadrul Direcției juridic-contencios, cu delegație depusă la dosar.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 269D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. III (inclusiv pct. 1, 5 și 6) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea

concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, inclusiv pct. 6 și 8 din lege, art. 50 (inclusiv pct. 1 și 5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, a Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996”, excepție ridicată de S.C. Star Foods EM — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.246/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocat Peggy Suica Neagu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, răspunde, pentru partea Consiliul Concurenței, Iulia Dăscuțu, inspector de concurență, din cadrul Direcției juridic-contencios, cu delegație depusă la dosar.

5. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorilor excepției și reprezentantul Consiliului Concurenței sunt de acord cu conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 269D/2016 la Dosarul nr. 268D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, susținând, în principal, încălcarea art. 52 alin. (2) și art. 73 alin. (3) lit. t) din Constituție. Astfel, arată că prevederile legale criticate care instituie reguli de procedură privind accesul părților la actele dosarului de investigație și care, prin conținutul lor, țin de domeniul legii organice, încalcă dispozițiile art. 52 alin. (2) din Constituție, deoarece nu au fost reglementate pe calea unei legi organice, ci prin ordonanță a Guvernului. Susține, așadar, că Guvernul a legiferat într-o materie în care competența revenea în exclusivitate Parlamentului, aspect semnalat și de Consiliul Legislativ. Acest viciu de neconstituționalitate extrinsecă care afectează ordonanța criticată se răsfrânge și asupra legii de aprobare.

De asemenea, susține că Decizia Curții Constituționale nr. 622 din 13 octombrie 2016 nu este aplicabilă în cauză de față. Stabilirea și modificarea condițiilor de cvorum pentru luarea deciziilor de către Consiliul Concurenței țin de domeniul legii

organice, astfel încât reglementările care nu au acest caracter sunt neconstituționale. În final, susține că, în contradicție cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 a fost adoptată doar pentru acoperirea unor vicii de neconstituționalitate deja existente în legislație, fără a exista o situație extraordinară și fără a fi îndeplinite exigențele normei constituționale evocate. Invocă aspecte din activitatea Consiliului Concurenței, astfel cum rezultă din rapoartele anuale de activitate ale acestei autorități publice. Depune note scrise.

7. Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 622 din 13 octombrie 2016, Decizia nr. 587 din 13 septembrie 2016, Decizia nr. 835 din 8 decembrie 2015, Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a examinat critici de neconstituționalitate raportate și la art. 52 din Legea fundamentală. În acord cu jurisprudența Curții Constituționale, precizează că ordinul Președintelui Consiliului Concurenței privind documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei nu reprezintă un act administrativ, ci o operațiune prealabilă deciziei finale asupra investigației, astfel încât reglementarea criticată nu îngreunează accesul la justiție. De asemenea, susține că regulile de procedură în fața Consiliului Concurenței pot fi stabilite prin norme de natura legii ordinare. Referitor la datele statistice invocate de avocatul autorilor excepției, susține că au relevanță cele care reflectă creșterea activității Consiliului Concurenței în a doua jumătate a anului 2014 și în anul 2015. Depune note scrise.

8. Reprezentantul Ministerului Public invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 622 din 13 octombrie 2016, și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.228/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III (inclusiv pct. 1, 5 și 6) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, inclusiv pct. 6 și 8 din lege, art. 50 (inclusiv pct. 1 și 5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, a Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Agroalim Distribution — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii emise de Consiliul Concurenței.

10. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.246/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III (inclusiv pct. 1, 5 și 6) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, inclusiv pct. 6 și 8 din lege, art. 50 (inclusiv pct. 1 și 5) din Ordonanța de**

urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, a Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta S.C. Star Foods EM — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii emise de Consiliul Concurenței.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 și Legea nr. 117/2015 au fost adoptate cu încălcarea art. 115 alin. (1), respectiv art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție. Astfel, deși ordonanțele simple nu pot reglementa aspecte ce țin de domeniul legii organice, în cazul de față, Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, care este o ordonanță simplă, vizează modificarea Legii concurenței, care este însă o lege organică. Totodată, Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 a fost emisă și cu depășirea atribuțiilor conferite Guvernului în cadrul delegării legislative prin Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Astfel, prin Legea nr. 119/2014, Guvernul a fost abilitat ca, de la data intrării în vigoare a acestei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2014, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2014, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Deși în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 se menționează că este emisă în temeiul Legii nr. 119/2014, aceasta nu respectă condiția esențială impusă de legea de abilitare, și anume să nu vizeze domenii care fac obiectul legilor organice. Ca atare și Legea nr. 117/2015 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 este neconstituțională, fiind emisă cu încălcarea art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție, în condițiile în care aceasta este o lege ordinară, dar vizează modificarea unei legi organice.

12. De asemenea, se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 a fost emisă cu încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece în acest caz nu există o situație de „urgență”, care să nu fi putut suporta amânarea reglementării, astfel încât să fie consultat și publicul interesat. Astfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 este justificată doar urgența adoptării reglementărilor în domeniul ajutorului de stat, dar nu se face nicio mențiune cu privire la acele situații extraordinare, a căror reglementare nu putea fi amânată și care au determinat urgența modificării unor prevederi ale Legii concurenței, care nu aveau nicio legătură cu ajutoarele de stat.

13. În plus, conținutul art. 50 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, care reia prevederile art. III din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 de modificare a art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, denotă că, în realitate, urgența adoptării acestor prevederi a fost determinată de necesitatea acoperirii viciilor de neconstituționalitate care afectează Ordonanța Guvernului nr. 12/2014. Mai mult, circumstanțele particulare ale prezentei cauze denotă că există suspiciuni rezonabile în sensul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 a fost adoptată *pro causa*, pentru a permite adoptarea unei decizii nelegale, viciată prin aceea că între data audierilor (23.10.2014) și data deliberării (9.12.2014), cvorumul nu mai putea fi întrunit, respectiv componența membrilor plenului Consiliului Concurenței nu mai putea fi aceeași.

14. În al doilea rând, garanția fundamentală a respectării egalității de tratament și a dreptului la apărare al persoanei investigate o reprezintă respectarea continuității organului colegial abilitat de lege pentru a constata și a sancționa. Dreptul persoanei investigate de a beneficia de aceeași componență a plenului reprezintă reflexul în plan administrativ al respectării dreptului la un proces echitabil. Acest drept garantat de Constituție și instituit în favoarea persoanei investigate prin art. 19 din legea organică a concurenței a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014. Or, art. 115 alin. (6) din Constituție este clar și imperativ atunci când

interzice adoptarea unor ordonanțe de urgență care „să afecteze drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție”.

15. În al treilea rând, s-a mai arătat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 este neconstituțională, fiind aprobată cu încălcarea art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție, care impunea aprobarea acesteia cu majoritatea prevăzută la art. 76 alin. (1) pentru legile organice. Or, astfel cum rezultă din Legea nr. 20/2015 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aceasta a fost adoptată cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (2) pentru legile ordinare.

16. La rândul său, Legea nr. 20/2015 este neconstituțională, fiind emisă cu încălcarea art. 76 alin. (1) și art. 115 alin. (5) din Constituție, deoarece reprezintă o lege ordinară prin care se modifică, respectiv se aprobă o ordonanță de urgență, care modifică prevederi în domeniul legii organice.

17. Se mai susține că decizia Consiliului Concurenței a fost emisă cu încălcarea dreptului la apărare, în condițiile în care nu s-a acordat accesul la toate documentele din dosarul de investigație și nu a existat posibilitatea să se conteste, anterior emiterii deciziei, actele unilaterale emise de Consiliul Concurenței prin care i s-a refuzat accesul la dosar, deoarece Legea concurenței a fost modificată prin art. III din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 în sensul că actele privind acordarea/neacordarea accesului la dosar pot fi atacate numai o dată cu decizia prin care se finalizează investigația.

18. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile de lege criticate sunt conforme dispozițiilor constituționale invocate, reținând că actul normativ criticat a fost emis în baza art. 1 pct. 1.16 din Legea nr. 119/2014: „*Finanțe publice și economie*” — „*modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, și a altor acte în domeniul protecției concurenței*”. De asemenea, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 568 din 15 septembrie 2015.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 568 din 15 septembrie 2015.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, susținerile avocatului autorilor excepției și ale reprezentantului Consiliului Concurenței, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie:

— Art. III, în special, pct. 1, 5 și 6, din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014;

— Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 22 mai 2015, în special, articolul unic pct. 6 și 8 din lege;

— Art. 50, în special, pct. 1 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014;

— Legea nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2015.

24. Având în vedere că în cauze sunt formulate și critici de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie atât prevederile actelor normative criticate, în ansamblul lor, cât și prevederile din aceste acte normative menționate punctual în actele de sesizare. Curtea observă că aceste prevederi legale au produs efecte juridice în cauzele deduse judecării și pe parcursul derulării procedurii în fața Consiliului Concurenței, în diferitele ei etape, și având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile: Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. III pct. 1, 5 și 6 din ordonanță, ale Legii nr. 117/2015, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor articolului unic pct. 6 și 8 din lege, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 50 pct. 1 și 5 din ordonanța de urgență și ale Legii nr. 20/2015.

25. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 24 privind dreptul la apărare, art. 76 alin. (1) și (2) privind adoptarea legilor și în art. 115 alin. (1), (4), (5) și (6) privind delegarea legislativă.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar prin Decizia nr. 622 din 13 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 20 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate. De asemenea, prevederile art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015 și Decizia nr. 835 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

27. Astfel, referitor la Consiliul Concurenței, Curtea a observat că Legea fundamentală nu nominalizează explicit, nu cuprinde reglementări exprese referitoare la această autoritate administrativă autonomă și nici nu impune reglementarea organizării sau funcționării sale prin norme de natura legii organice, ale cărei domenii, stabilite prin art. 73 alin. (3) din Constituție, sunt de strictă interpretare și aplicare. În același timp, Curtea a reținut că, potrivit art. 117 alin. (3) din Constituție „*Autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică*”, dispozițiile constituționale menționate fiind de asemenea de strictă interpretare (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 16 din 10 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007), fără a putea fi extinse și cu privire la organizarea și funcționarea unor asemenea autorități. Exigența constituțională privind reglementarea prin lege organică vizează, așadar, doar înființarea Consiliului Concurenței, ca autoritate administrativă autonomă, iar această exigență a fost respectată, având în vedere că Legea concurenței nr. 21/1996 a fost adoptată cu majoritatea cerută pentru legile organice [majoritate prevăzută art. 74 alin. (1) din Constituție, devenit art. 76 alin. (1) din Constituția republicată în anul 2003]. Astfel, potrivit art. 14 alin. (1) din capitolul IV intitulat „*Consiliul Concurenței*” din Legea

nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, „*Se înființează Consiliul Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.*”

28. Referitor la condițiile de cvorum și pentru luarea deciziilor de Plenul Consiliului Concurenței, la care se referă dispozițiile de lege criticate, respectiv, art. III pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, art. 50 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 și articolul unic pct. 6 din Legea nr. 117/2015, Curtea a constatat că acestea reprezintă aspecte privind funcționarea Consiliului Concurenței, fără a reglementa cu privire la statutul acestei autorități. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) din capitolul IV din Legea nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, „*Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea, deliberază și ia decizii în plen sau în comisii. Plenul Consiliului Concurenței se întrunește valabil în prezența majorității membrilor în funcție, dar nu mai puțin de 3 dintre aceștia, și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți. Comisia adoptă hotărâri cu majoritatea voturilor membrilor. Plenul adoptă hotărâri asupra chestiunilor de natură economico-administrativă, la solicitarea președintelui.*”

29. Prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, Curtea Constituțională a statuat că „reglementarea statutului Consiliului Concurenței se realizează prin norme de natura legii organice, dar procedurile în fața sa, vizate de obiectul excepției de neconstituționalitate, sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare”. Curtea a precizat că mențiunea din considerente privind statutul Consiliului Concurenței, acela de autoritate administrativă autonomă, și reglementarea acestuia prin lege organică își găsește temeiul în art. 117 alin. (3) din Constituție privind înființarea prin lege organică a autorităților administrative autonome, nereferindu-se, așadar, la organizarea și funcționarea sa.

30. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut distincția între noțiuni precum „organizare”, „funcționare”, „statut”. Astfel, prin Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014 asupra propunerii legislative privind revizuirea Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, la paragraful 228, Curtea a reținut că „Propunerea vizează completarea categoriei legilor organice cu privire la legile care reglementează domeniul organizării, funcționării sau statutului unor autorități publice”.

31. În lumina acestor considerente, Curtea a reținut că autorii excepției pleacă, în susținerea criticilor de neconstituționalitate, de la o premisă greșită, aceea că reglementările referitoare la organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței țin de domeniul legii organice, premisă care, așa cum s-a arătat mai sus, nu își găsește temei în niciuna dintre dispozițiile Constituției. Pe cale de consecință, în condițiile în care Constituția nu cuprinde dispoziții referitoare la reglementarea prin lege organică a organizării și funcționării Consiliului Concurenței — autoritate administrativă autonomă, ci doar în legătură cu înființarea sa prin lege organică, Curtea nu a reținut criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate.

32. De asemenea, astfel cum a statuat Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice, în consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (a se vedea și Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, și Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

33. Totodată, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă aduse Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, Curtea a

observat că acestea sunt asemănătoare celor deja examinate cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, și Deciziei nr. 835 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 a fost adoptată în temeiul art. 1 pct. I.16 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2014, lege care a permis Guvernului să adopte ordonanța pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, și a altor acte în domeniul protecției concurenței. De asemenea, examinând formula de atestare a legalității adoptării, astfel cum aceasta apare cu ocazia primei publicări a Legii concurenței nr. 21/1996 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, Curtea a constatat faptul că aceasta a fost adoptată ca o lege organică. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete caracter organic, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, și Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009). De aceea, Curtea a reiterat că, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. Curtea a mai reținut că procedurile în fața Consiliului Concurenței sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca, în baza unei legi de abilitare (Legea nr. 119/2014), să le modifice prin intermediul Ordonanței Guvernului nr. 12/2014. Ca atare, Curtea nu a putut reține critica referitoare la încălcarea art. 115 alin. (1) din Constituție.

34. Referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, formulată în raport cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că urgența adoptării acestui act normativ a fost motivată potrivit preambulului său și notei de fundamentare. Astfel, actul normativ criticat a fost adoptat având în vedere necesitatea adaptării legislației naționale în domeniul ajutorului de stat cu legislația Uniunii Europene și necesitatea creării unui cadru legislativ care să garanteze îndeplinirea condiționalităților ex-ante impuse de Comisia Europeană României pentru accesarea fondurilor europene în perioada de programare 2014—2020. Guvernul a motivat că prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență se dorește implementarea unui mecanism de control, la nivel național, prin care să se stabilească atribuțiile și obligațiile furnizorilor, beneficiarilor și ale Consiliului Concurenței în implementarea măsurilor de natura ajutorului de stat și *de minimis* pentru a se facilita absorbția fondurilor europene și a se evita recuperarea acestora.

35. Considerând că se impune luarea unor măsuri urgente în vederea creării unui cadru legislativ la nivel național care să răspundă solicitărilor Comisiei Europene atât în domeniul ajutorului de stat, cât și în domeniul fondurilor europene, este necesară adoptarea prezentei ordonanțe de urgență care să reglementeze modul în care fondurile publice (naționale și europene), destinate mediului de afaceri, sunt folosite.

36. Totodată, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, Guvernul arată că modificările și completările ce se propun a fi aduse Legii concurenței nr. 21/1996 vizează, printre altele, eficientizarea activității Consiliului Concurenței, prin raportare la gradul de încărcare al fiecărui membru al plenului, luând în considerare lucrările în care este implicat acesta, precum și realizarea unei concordanțe depline cu legislația specifică înalților funcționari publici. Se mai reține că situația extraordinară, care impune modificarea Legii concurenței din perspectiva organizatorică și a alocării resurselor, constă în volumul activității curente care a cunoscut

o creștere substanțială, proporțional cu evoluția accelerată a pieței românești. Această împrejurare implică analize eficiente și complexe care trebuie realizate cu celeritate, astfel încât să nu se creeze premise negative de blocaj ale activității unuia dintre organismele menite să asigure funcționalitatea economiei.

37. De asemenea, potrivit notei de fundamentare, urgența, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, a fost explicată, în ceea ce privește necesitatea modificării legii concurenței cu privire la regimul juridic aplicabil înalților funcționari publici din cadrul autorității, prin aceea că „actuala prevedere din lege nu corespunde reglementărilor de principiu în domeniul funcției publice în privința înalților funcționari publici, nefiind conturat statutul secretarului general/secretarilor generali adjuncți, cu implicații negative asupra activității funcționale a instituției”.

38. În fine, referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 în raport cu art. 115 alin. (5) potrivit căruia „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)”, Curtea a constatat că actul normativ nu cuprinde norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în legătură cu înființarea Consiliului Concurenței ca autoritate administrativă autonomă.

39. Referitor la critica de neconstituționalitate punctual formulată în privința art. 50 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, potrivit căruia „(4) Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația, prin aceeași cerere de chemare în judecată.”, Curtea a reținut că o soluție legislativă similară a mai fost supusă controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, citată mai sus, Curtea a reținut că reglementarea atacării odată cu fondul sau separat de fond a ordinului președintelui Consiliului Concurenței privind documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei este la latitudinea legiuitorului, acesta putând alege aplicarea uneia sau a alteia dintre cele două soluții legislative care sunt, deopotrivă, constituționale în ipoteza dată. În consecință, Curtea nu a reținut încălcarea dispozițiilor art. 16, 21, 24 și 52 din Constituție.

40. În aceste condiții, Curtea a constatat că actul normativ supus controlului de constituționalitate întrunește exigențele

stabilite de art. 115 din Constituție în ceea ce privește ordonanțele de urgență ale Guvernului, astfel încât critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 este neîntemeiată.

41. În raport cu cele statuate anterior, Curtea nu a reținut nici critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată în privința Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și a Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în raport cu art. 76 alin. (1) din Constituție.

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată, precum și considerentele care au fundamentat-o, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

43. În ceea ce privește solicitarea avocatului autorilor excepției, exprimată oral în fața Curții Constituționale, cu prilejul susținerii excepției, de a se analiza constituționalitatea textelor legale criticate și sub aspectul încălcării art. 52 alin. (2) și art. 73 alin. (3) lit. t) din Constituție, Curtea constată că nu poate fi primită. În jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 63 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 14 februarie 2007 și Decizia nr. 848 din 18 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 10 decembrie 2012, Curtea a arătat că motivarea excepției, prin indicarea textelor constituționale invocate, trebuie să fie făcută chiar prin actul de sesizare a Curții, pentru a fi posibilă exercitarea controlului de constituționalitate, deci în momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată, deoarece Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării, iar invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate, contravine atât prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cât și celor ale art. 146 lit. d) din Constituție.

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Agroalim Distribution — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.228/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de S.C. Star Foods EM — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.246/2/2015 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. III pct. 1, 5 și 6 din ordonanță, ale Legii nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor articolului unic pct. 6 și 8 din lege, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în ansamblul său, și, în special, a prevederilor art. 50 pct. 1 și 5 din ordonanța de urgență și ale Legii nr. 20/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru eliberarea domnului Dan Dumitrescu
din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Dumitrescu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Victor-Viorel Ponta

București, 20 iunie 2017.
Nr. 479.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN
privind publicarea efectuării radierii din Registrul general
Instituții Financiare Nebancare ținut la Banca Națională a
României a Societății ALBER HOLDING FINANCE I.F.N. — S.A.

Având în vedere solicitarea de radiere din Registrul general Instituții Financiare Nebancare, formulată de către Societatea ALBER HOLDING FINANCE I.F.N. — S.A., prin Scrisoarea înregistrată la Banca Națională a României cu nr. 6.162 din 20.03.2017, precum și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancaire, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaire, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al Hotărârii Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare ținut la Banca Națională a României a Societății ALBER HOLDING FINANCE I.F.N. — S.A., cu sediul în str. Augusta nr. 15, ap. cam. 1, localitatea Vladimirescu, județul Arad, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J2/848/2012, cod unic de înregistrare 30489325, înscrisă în Registrul general Instituții Financiare Nebancare cu nr. RG-PJR-02-110276 din data de 20.12.2012, la secțiunea k) „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 26 mai 2017.
Nr. 525.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, la alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 251/2017 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru primari în unele circumscripții electorale

Nr. crt.	Competitor electoral	Tip competitor
1	PARTIDUL ALIANȚA LIBERALILOR ȘI DEMOCRAȚILOR — ALDE	partid politic
2	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT	partid politic

București, 19 iunie 2017.

Nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

